

Alpas nyeste model, 10d, er velkendte schweiziske præskamera kommet nogenlunde højde med andre ESR-kameraer i betjeningskomfort.

Der er i øvrigt karakteristisk mange af verdens bedste kameraer, at man tilsyneladende den smule bagefter i udviklingen af tekniske finesser. Nu er ALPA den ikke rigtig, men grundet, at det kan se sådan ud, netop, at man ikke er tvunget om at deltage i kapløbet om mere publikums gunst, men snarere tværtimod, ved at lægge vægten på de essentielle dele i kamerakonstruktionen og ubønhørlige kvalitetskrav etableret en tillid til sine produkter, som man ikke har råd til at sætte overstyr ved at sende fremmede nykonstruktioner på det.

Var først

ALPA var imidlertid først med den mekanisk kompenserede lysmåler gennem objektivet. I 1963 kom model 9d en CdS-måler bygget i prismet. Denne konstruktion er stort set bibeholdt, men fra, at den er erstattet af CdS-celler. På model 9d er måleren imidlertid ikke koblet til lukkertiderne. Man indstiller filmhastighed og lukkerhastighed på en selvstændig skala og kan så overføre måleresultat til tidsindstillingsknappen. Det er en ret omstændelig procedure selv om man kunne gøre det noget enklere ved at indstille den forvalgt lukkerhastighed på samme skalaer samtidig og så på denne tid bestemme blænde-

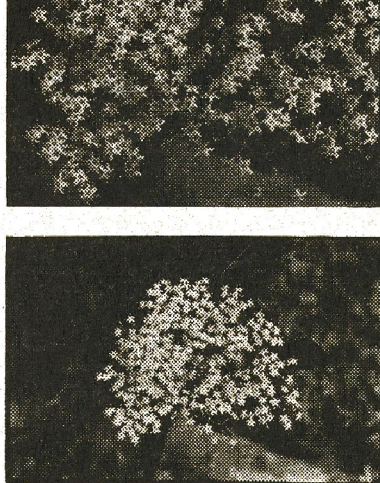
ALPA holder imidlertid stadig fast ved, at målingen foregår med nedblændet objektivet. Man hævder, at det er en mere pålidelig metode. Helt sikkert er det imidlertid, at det i mekanisk henseende er en langt mindre kompliceret metode – og valget må vel ses som en logisk konsekvens af ALPA's krav til robusthed.

Vi nævnte før, at CdS-modstandene var anbragt i prismsøgeren. De måler altså lyset på matskiven. Konstruktionen har én ulempe, nemlig denne, at eventuelt lys, der falder ind gennem søgerokularet, kan indvirke på målingen. Derfor er der 3 CdS-modstande i ALPA's prismsøger. Det er den ene modstands opgave at kompensere netop for det »falske« lys. Desuden har man udformet gummijestykket således, at det effektivt afskærmer okularet. Og at man virkelig tager problemet med det »falske« lys alvorligt, fremgår yderligere af, at man råder brugeren til at dreje gummijestykket ved optagelser i højformat.

Det er i øvrigt interessant, at man har placeret en ekstra viser for lysmåling på kameraets overside. Det kan have betydning ved serieoptagelser og næroptagelser. I øvrigt er viserens anbringelse, uden for det egentlige søgerbillede, også en forbedring i forhold til model 9d.

Robusthed og enkelhed frem for alt

Lysmåleren er den virkelige nyhed i ALPA 10d. Da kameraet imidlertid på væsentlige punkter

Disse to billeder siger egentlig alt om, hvor stor en gevinst det er at kunne indstille objektivet helt ned til 28 cm i stedet for de normale 45. For den, der er interesseret i optagelser på nært hold, er det en afgjort interessant detalje ved ALPA's normalobjektiv.

adskiller sig fra ESR kameraer i almindelighed, gennemgår vi de vigtigste detaljer.

Kamerahuset er meget kraftigt, og det er interessant, at man ved filmilægningen skal fjerne hele bagstykket. Bagstykket griber ind i en fals i siderne og spændes med en kraftig mekanisme, anbragt i bunden. Man kan faktisk betragte udformningen af et småbilledkamaras bagstykke som en udmærket vejledning for kameraets kvalitet i øvrigt. Hvis ikke filmplanholdningen i netop et småbilledkamera er fuldstændig perfekt, nytter det nemlig ikke, at man sætter aldrig så gode objektiver i objektivfatningen. Det kostede svære overvejelser for Leitz, inden man forlod det helt faste bagstykke på f og g modellerne og lavede en klap, der væsentligt littede filmilægningen. Man beholdt imidlertid ilægningen fra bunden. ALPA's bagstykke ser ud til at være en god middelvej. Hurtigoptrækket betjenes stik modsat optrækket på alle andre kameraer, idet det bevæges forfra og ind mod fotografen. Hvad det betyder for folk, der bærer kraftige brillestel og måske oven i købet er venstre-

øjede, kan næppe overvurderes.

Tilbagespolingsknappen er lige så gennemtænkt. Den i og for sig lille knap kan trækkes langt ud, svinges sideværts og bliver derved et effektivt håndsving.

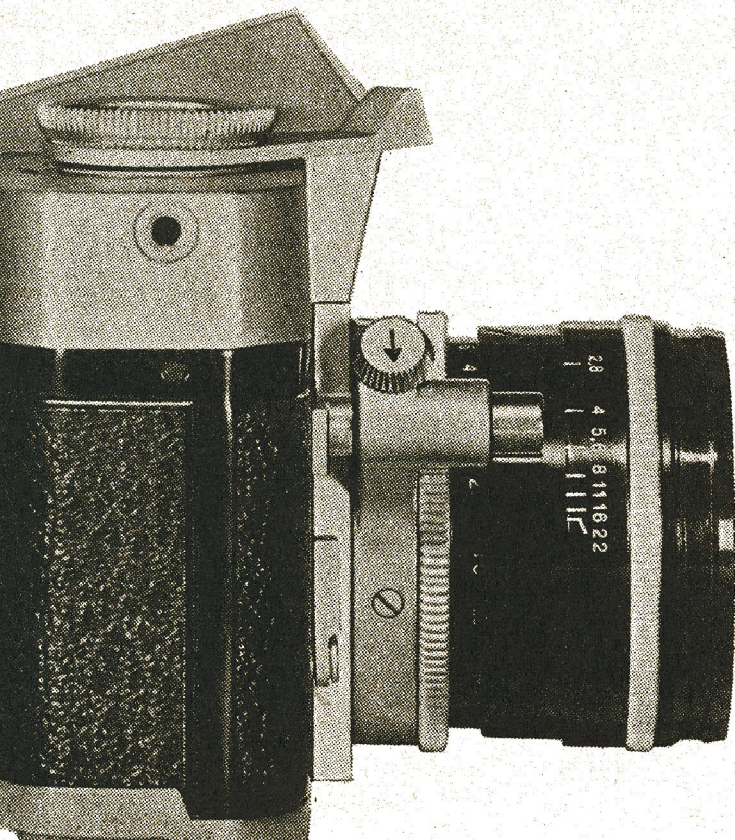
Udløserknappen på kamerahuset bruges kun i forbindelse med nærudstyr, og det vil igen sige, at hvert enkelt originalt ALPA-objektiv har sin egen udløserknap, der er koblet med kamerahusets knap. Det er imidlertid objektivets udløser, der driver blænderautomatikkens funktion, og man kan i det hele taget næppe forestille sig, at de mekaniske dele på en ALPA overhovedet kan gå i stykker eller lide overlast.

Betjeningskomforten

ALPA er ikke noget hurtigt reportagekamera i egentlig forstand, dertil tager fokuseringen lidt for lang tid, og lysmåling ved nedblændet objektivet tager ligeledes kostbare sekunder. Disse anvendelser betyder ikke, at ALPA reflekser et udpræget langsomt kamera. Men det er nu engang således, at især de virkeligt gennemtænkte kameraer er fødte til bestemte formål.

Det eksemplar af ALPA 10d, vi afprøvede, var forsynet med et Kern-Makro-Switar 1:1,8 50 mm objektivet. Objektivet kan indstilles fra 28 centimeter til uendeligt. Hvor stor glæde man kan have af et objektivet, der kan gå så tæt på i forhold til de 45 cm, der er det normale for 50 mm objektiver til ESR kameraer, fremgår bedst af de to optagelser, vi bruger som illustration. Nu siger be-

(fortsættes side 40)

VI GENNEMGÅR: ALPA 10d

ALPA 10d

(fortsat fra side 39)

tegnelsen Makro jo også, at objektivet også er korrigeret til moderate næroptagelser. Det giver i virkeligheden en forbløffende god optagelseskvalitet ved fotografering på 28 cm afstand.

Fokuseringsringens anbringelse helt inde ved kamerakroppen virker lidt akavet i begyndelsen. Man vænner sig til det. Men som allerede nævnt, konstruktionen giver ikke nogen mulighed for at fokusere udpræget hurtigt.

En stor hjælp ved fotografering på nært hold er det, at objektivet fra 1,6 meter og ned til nærmeste indstillingsafstand er forsynet med forholdstal, der udtrykker afbildningsmålestokken i brøker. Ved 28 cm er man helt oppe på et afbildningsforhold på $\frac{1}{3}$. Samtidig er objektivet forsynet med forlængelsesfaktorer for afstandene 40 og 28 cm. Her er udtrækket jo forlænget så meget, at der må kompenseres i belysningstid. Bemærk imidlertid, at lysmåling gennem objektivet jo selv kompenserer ved forøget udtræk.

Optagelsesprocessen har i øvrigt følgende tempi:

1. Vælg udsnit i søgeren og stil skarpt.
2. Lås udløseren ved hjælp af en pal, der sidder på kameraets forside.
3. Tryk udløseren ind til stop. Herved blændes objektivet ned, og belysningstiden kan indstilles.
4. Slå låsepalen fra, slip udløseren og eksponér.

Det lyder mere indviklet, end det er, og processen kan ved nogen øvelse udføres på meget kort tid, især da man hurtigt er opøvet til at foretage lysmålingen uden anvendelse af låsepalen. Udløseren har en tilsigtet modstand, så uønsket eksponering kan undgås.

Det bør specielt bemærkes, at objektivets skarphedsdybdekontrol hører til de bedste, vi nogensinde har set.

Konklusion

ALPA's enkle konstruktion og mekaniske udførelse er i særklasse. Prismæssigt hører det til de allerdyreste småbilledkameraer på markedet, men prisen forekommer ikke urimelig i forhold til kvaliteten.

Der findes naturligvis et rigt udvalg af objektiver og tilbehør, og alle objektiver har ry for at høre til blandt de bedste småbilledobjektiver, der kan købes for penge. Og det er værd at be-

mærke, at også objektivernes mekaniske udførelse er meget robust, det garanterer, at der ikke kommer slør i objektiverne selv efter mange års brug.

Bedste konstruktionsdetaille: Det »omvendte« hurtigoptæk. Ros også til Alpa's formgivning, i den hensende følger det en god schweizisk tradition.

Alpa 10d's lysmåler kan indstilles fra 3 til 6400 ASA. Spalte-lukkeren kan indstilles fra B til $\frac{1}{1000}$ sek. Lukker og spejl arbejder ualmindelig blødt, og det skulle være muligt at tage optagelser på fri hånd med relativt lange tider. Det er i øvrigt således, at et forholdsvis tungt kamerahus dels er lettere at holde i ro, dels opfanger spejlbevægelsen bedre end et let kamera. Den lyse matskive kan leveres med og uden snitbilledmåler.

Tilbehøret fra de tidligere ALPA-modeller passer stort set til den nye model. H. J.

UHER REPORT

(fortsat fra side 14)

trol sammen med viserinstrumentet. Med den anden knap kan man skifte mellem aflæsning af indspilningstyrke for henholdsvis tone og pilotfrekvens.

Den tredje knap kan som noget nyt indkoble et specielt trin-støj-filter, der skærer alle frekvenser under 200 Hz væk. Man bliver herved i stand til at fjerne rumlen fra gadeoptagelser og lignende. Den sidste knap kontrollerer en helt ny — fotoelektronisk — optageautomatik, der holder mikrofonoptagelser inden for det korrekte optageniveau. Med denne automatik koblet til slipper man altså helt for at skulle holde øje med instrumentet og kan fuldt ud hellige sig selve optagelsen.

Under det hængslede låg — der har stor inspektionsrude — er der plads til 13 cm spoler. Da der er tale om helseporsteknik, giver det mulighed for ca. 20 minutters kontinuert indspilning med longplaying-bånd. I selve båndløbet er anbragt en såkaldt stroboskopkive, der fungerer som en ekstra kontrol for korrekt båndhastighed. Under tonehoveddækslet finder man indspille-, afspille- og slettehovede samt det særlige pilottonehovede, der fungerer efter transversalmetoden. (Det betyder, at pilottonen indspilles oven i det egentlige lydspor, men på en sådan måde, at det ikke optræder i gengivelsen. Pilottonehovedet er